

**RECUPERAREA
RECONDITIONAREA
REFOLOSIREA**

**NIMIC SĂ NU SE PIARDĂ!
TOTUL SĂ FIE RECIRCULAT
ȘI REFOLOSIT ÎN ECONOMIE**

Minele Ghelar și Teliuc... de la marginea Bucureștiului

Ce concluzii se desprind dintr-o anchetă făcută la depozite în care se colectează materialul refofosibil și ce măsuri se impun pentru lichidarea grabnică a stărilor de lucruri necorespunzătoare

Recuperarea și refofosirea elementelor de aliere și ferolașelor conținute în resturile de oțeluri aliate rezultate din procesele de producție și din consum este o acțiune gospodărească, de mare importanță economică. În câteva articole publicate în ultimul timp în ziarul „Scînteia” au fost prezentate concluziile unor investigații întreprinse în unități economice în legătură cu preocupările și cu neajunsurile

existente în privința colectării, sortării și pregătirii șpanului și altor resturi de oțeluri aliate. De această dată ne-am propus să lărgim sfera investigațiilor, urmărind cum se desfășoară activitatea într-un mare depozit în care se colectează metalul refofosibil de la mai multe unități economice.

...După ce se trece de întreprinderea de mașini arele București, pe șoseaua Berceni, drumul spre depozitul de metale refofosibile, este ușor de aflat: din loc în loc, de o parte și alta, bucăți de fier vechi căzute din mașini servesc drept veritabile indicatoare. Depozitul propriu-zis

este format, de fapt, din două depozite: unul aparținând I.R.V.M.R. București și altul, gard în gard, Combinatului de oțeluri speciale Tirgoviște. Mașinile încărcate cu metal trec mai întâi pe la „controlul de calitate” al I.R.V.M.R., sint cîntărite, după care trec în depozitul vecin, unde se dă un nou aviz C.T.C. și sint descărcate. În depozitul I.R.V.M.R. sint, de regulă, preluate transporturile de metal provenite din colectările de la populație sau prin organizațiile de masă și obștești în vederea sortării și dezmembrării.

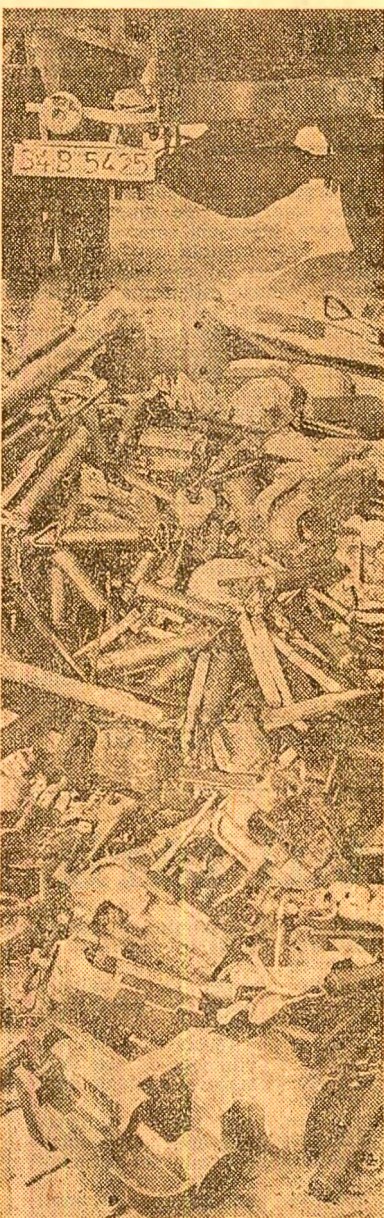
Constatări ale controlului de calitate la porțile depozitelor

● Din întreprinderi sint trimise, amestecate de-a valma, fier vechi, oțeluri aliate, bronz, aluminiu și alte metale rare. ● Contrar legii — materiale rezultate din procesul de producție sint vindute în contul unor organizații obștești. ● Pe nici una din foile de expediție nu era pusă viza controlului de calitate din întreprinderea respectivă.

Dis-de-dimineață însoțim controlorii de calitate de la poarta depozitului I.R.V.M.R. Încep să sosescă autocamioane și tractoare cu remorci încărcate cu materiale neferoase. De la primele transporturi remarcăm preocuparea pentru expedierea distinctă a resturilor de oțel, de cele de fontă și de metale neferoase. Și sintem cît pe ce să ne formăm o impresie bună despre modul în care unitățile bucurestene au înțeles să respecte prevederile legale în domeniul recuperării materialelor refofosibile. Dar cei doi controlori de calitate ne sfătuiesc să nu ne lăsim, să avem puțină răbdare și să mai verificăm și alte mijloace de transport. Știu ei ce știu!

După ora 10 numărul autovehiculelor încărcate cu metal refofosibil crește considerabil. Sosesc autovehiculele 41-B-876, proprietatea Uzinei de reparatii a I.T.B. În avizul de expediție scrie: „tablă deseu”. Îl însoțim pînă la punctul de descărcare. Sub grămeziile de tablă... surpriza: apar pinioane și roți dințate din oțeluri aliate, cilindri de acționare a uşilor, care conțin bucle de aluminiu, bucăți de fibră de sticlă, conductori electrice. Inginerul Gheorghe Grecea, care ne însoțește, scoate din grămadă o bară de cupru în greutate de peste două kilograme. Exclamă, zîmbind amar: „Cu bara asta am recuperat echivalentul retribuiției mele pe ziua întreagă. Cel care a aruncat-o la fier vechi de ce nu s-o fi gîndit la paguba pe care gestul său o poate aduce?” Păi singular? Din păcate nu. Putin mai tîrziu, de la aceeași întreprindere, sosește un nou transport. Pe avizul de expediție scrie: „Oțel deseu provenit din rulment”. În realitate era un amalgam de metale în care se puteau distinge bucle de bronz, condensatori, tablă, sîrmă de cupru. A doua zi surprindem un autovehicul sosit tot de la U.R.A.C.-I.T.B. care, în loc de tablă deseu — cum figura în aviz — conținea roți de cupru din motoare electrice, bobine de cupru, arcuri de oțel aliat, aluminiu, aparate electrice și cite și mai cite.

Intrigați de aceste transporturi nerationale repetate, ne deplasăm la sediul întreprinderii. Directorul, ing. Dumitru Ghemeghe, aflînd că ne interesăm de modul în care sint gospodărite materialele refofosibile în această unitate, se grăbește să ne spună că, peste citeva zile, va inaugura o nouă și modernă gospodărire de materiale refofosibile, prevăzută cu boxe pentru depozitarea separată a oțelurilor, fontei, neferoaselor, materialelor plastice, șpanului. În secții s-au pus containere pentru colectarea distinctă a materialelor metalice. Este adevărat, nu se face o selecție a oțelurilor aliate pe mărci sau grupe de mărci. Cînd ieșim din depozit, la depozitul de fier vechi din întreprinderea pe care o

Așa au înțeles cei de la baza Sulea a întreprinderii de utilaj transport din str. Avrig 29 că trebuie să cazeze utilajele și sculele din dotare. După cum se observă, autobasculanta 34-B-5425 a adus la depozitul Berceni, amestecate și nedezmembrate: reductoare, benere și bucuri de la aparate de sudură (care conțin metale neferoase), scule din oțeluri aliate și menghine din fontă

conduce, rămîne fără replică. Într-un tirziu găsește totuși o explicație: „Probabil că din dorința de a începe cu bine activitatea în noua gospodărire de materiale refofosibile, unele secții s-au grăbit să lichideze stocurile mai vechi de metal. Și vă invităm să reveniți la noi și vă garantăm că asemenea aspecte nu se vor mai repeta!”

Cu patru ani în urmă, la aceeași întreprindere am consemnat un angajament în termeni asemănători. Totuși, să-i acordăm tovarășului director credit și să sperăm că de această dată va pune ordine în gospodărirea materialelor refofosibile.

Ne întoarcem la depozitul de fier vechi. Autobasculanta 34-B-5425 aduce de la baza Sulea a I.U.T. din strada Avrig 29 „deșeurii metalice provenite din casing”. În timp ce se descarcă facem fotografii: menghine de fontă, reductoare, benere și bucuri de la aparate de sudură, imprevăzute cu scule diverse și roți dințate din oțeluri aliate, subansamble nedezmembrate, metale neferoase. Însoțitorul acestui transport, Marin Buzică, pare intrizat că sintem nemulțumii de ceea ce vedem: „Am adus materiale care rezultă din casing. Cum trebuia să facem ca să fie bine?” Nu noi sintem aceia care trebuie să-i explicăm însoțitorului ce prevede legea în legătură cu dezmembrarea, sortarea și pregătirea materialelor refofosibile. Tinem însă la dispoziția conducerei I.U.T. fotografiile pe care le-am realizat pentru a le folosi eventual drept material documentar în instrucțiile pe această temă pe care trebuie să le facă cu toată seriozitatea în unitățile sale din subordine. Și mai ales să controleze cum se respectă legea!

La „pădurea de fier” din Capitală a combinatului de oțeluri speciale din Tirgoviște

● Pe 21 de hectare se află o cantitate de metal pentru producerea căruia este necesar minele extras în 25 de zile din minele Ghelar și Teliuc. ● Mijloacele necesare pentru lichidarea acestei „păduri de fier” — oricit de mari — costă mai puțin decît activitatea în minieră pentru realizarea unei asemenea cantități de metal. ● Centrala pentru recuperarea și valorificarea materialelor refofosibile și Ministerul Industriei Metalurgice trebuie să adopte măsuri pentru a pune grabnic în circuitul productiv aceste resurse.

Să vedem cum se desfășoară activitatea în depozite. În depozitul I.R.V.M.R. se primesc, de regulă, materialele metalice colectate direct de la populație sau prin acțiuni ale organizațiilor de masă și obștești. Într-un spațiu special amenajat, într-o mică hală și în suprafețe improvizate, circa 150 de oameni dezmembrează bunuri de folosință îndelungată, diferite mașini și utilaje, acumulatori, despică resturi de cabluri pentru recuperarea materialelor in-

velitoare și se încearcă chiar separarea sculelor și a altor oțeluri aliate. Stocul de metal nu este mare, de altfel nici nu ar fi loc de păstrare pentru prea multe materiale pe suprafața de un hectar a depozitului. Aflăm că, în șapte luni, din acest an, peste 34.000 tone de metal s-au dublat valoarea în urma sortării și prelucrării, obținîndu-se printre altele, 4.300 tone fontă, 452 tone metale neferoase și 267 tone oțeluri aliate. Potrivit datelor furni-

care provin din colectarea prin acțiuni obștești”. Nu sînt termină bine spusurile tovarășului Gheorghe Mihai și ieșim din autovehicul trimis de secția întreținere, reparatii utilaj, transport a Antrepriezei de lucrări construcții subterane, cu fier vechi în contul sindicatului. Ce conține de fapt? Un diferent, motor, alte subansamble nedezmembrate, fontă și oțeluri aliate. După scurt timp, un nou transport, tot în contul sindicatului, de la Fabrica de utilaje și piese de schimb, cu fontă, scoarte, mecanisme și vane nedezmembrate, cutite de string cu placute vidu, roți dințate.

Aportul organizațiilor de sindicat, al celorlalte organizații de masă și obștești la acțiunea de mare însemnată economică a recuperării și valorificării materialelor refofosibile este deosebit de necesar. În acest sens, în reglementările legale, precum și în programul de intensificare a colectării materialelor refofosibile sint bine precizate cadrul lor de acțiune, măsurile care trebuie întreprinse pentru recuperarea, dezmembrarea și pregătirea materialelor de această categorie, pentru educarea oamenilor muncii, a cetățenilor în spiritul grijii față de resursele materiale refofosibile. Dar în nici un caz legea nu permite vinzarea în contul unor organizații obștești a materialelor rezultate din procesele de producție sau din casarea mijloacelor fixe — materiale care aparțin patrimoniului întreprinderii și nu pot fi înstrăinate decît în condițiile legale.

Desigur, pentru neajunsurile constatate cu ocazia documentării la depozitul I.R.V.M.R., răspunderea revine, în primul rînd, unităților care trimite materialele metalice refofosibile nedezmembrate, nesortate și nepregătite, centralelor și ministerelor de resort ale acestora. În conformitate cu legea, cu programul de intensificare a colectării materialelor refofosibile, ministerele, centralele și unitățile economice au obligația de a întreprinde acțiuni hotărîte pentru îmbunătățirea la fiecare loc de muncă a activității de dezmembrare și de sortare pe calități și sortimente a tuturor materialelor rezultate din procesele de producție și livrarea la unitățile beneficiare a materialelor în stare pregătită, sortate, compactate, maruntite etc. Faptul că în programul amintit se prevede ca unele dotări cu instalatii de pregătire a materialelor refofosibile să se facă în timp, în anii care urmează, nu scuteste pe nimeni (nici acum, dacă nu au făcut-o pînă în prezent) de îndeplinirea unor minime măsuri gospodărești, organizatorice și tehnice, necesită neapărat investiții. În fond, pentru dezmembrarea corectă și separarea pe sortimente a pieselor și materialelor rezultate nu trebuie decît un plus de atenție și citeva continente. Ce instalatii, ce aparatură ar putea să supravegheze și să prevină ca să nu se arunce într-un autocamion, la grămadă, fier vechi, bare și cabluri de cupru, bucăți și piese de aluminiu sau de bronz? Nu este nevoie decît de spirit gospodăresc, de care, așa cum au arătat investigațiile noastre, se poate spune că lipsește în prea multe întreprinderi.

Dar perpetuarea unor asemenea deficiențe demonstrează și existența unor slăbiciuni în activitatea I.R.V.M.R. a municipiului București. Conducerea acestei întreprinderi nu trebuie să uite că, potrivit legii, nu este un simplu comerciant care așteaptă să-i vină marfa la ușă pentru a o trimite mai departe. Ea trebuie să asigure urmărirea și controlul în întreprinderile din raza sa de activitate a modului în care se asigură gospodărirea materialelor refofosibile. Pentru a dispune de forța și autoritatea necesare în scopul de a impune ordinea și disciplina în acest domeniu, legea a împuternicit întreprinderile de recuperare și valorificare a materialelor refofosibile cu competențe care merg pînă la a sancționa contravențional abaterile de la regulile de bună gospodărire a acestor materiale.

Pentru înținarea ordinii și disciplinei în gospodărirea materialelor refofosibile, astfel incît nimic să nu se piardă, totul să fie recirculat în economie, este necesar să se mute centrul de greutate al activității de selecție și pregătire în întreprinderi, în secții și ateliere.

— Abia prididim să pregătăm metalul care ne sosește din livrări purtente și, practic, nu avem cînd să ne ocupăm de stocurile vechi — ne spune interlocutorul. În fiecare zi trebuie să expedim circa 700 tone de metal pregătite. Sarcina dificilă în primul rînd prin faptul că, așa cum am constatat și dumneavoastră, metalul nu vine întotdeauna curat, sortat, pregătît nici de la întreprinderile din zonă și nici de la furnizorii din alte localități, deși poartă viza de acceptare a întreprinderilor industriale și a municipiului București de recuperare, valorificare a materialelor refofosibile. Pe de altă parte, vagoanele ne sosesc nerumite. Sint zile în care nu avem în ce încadra materialul pregătît și zile în care vin foarte multe vagoane pentru descărcare. În șapte luni din acest an, în principal din cauzele amintite, nu ne-am îndeplinit sarcina de plan în domeniul productivității muncii.

În stocurile de metal pe care le deținem există importante cantități de oțeluri aliate și metale neferoase. Ce faceti pentru recuperarea și sortarea acestora? — Activitatea de dezmembrare și sortare se dovedește a fi foarte profitabilă. Pot spune că toată recuperarea importantă: cantități de metale neferoase, am reușit, în perioada care a trecut din anul 1983, să ne realizăm planul la producția marfă. În acest scop, 80 de oameni realizează, dezmembrări de subansamble și pregătesc metalele neferoase.

Dar, vorba aceea, nici nu se cunoaște de unde au recuperat acești oameni cele citeva sute de tone de metale neferoase, din moment ce nici nu s-au atins de „dozurile” de fier vechi! Într-o hală de 1.630 mp în care există citeva dispozitive simple și trei cupatoare mici, într-un colț, citiva oameni desfac de zor motoare electrice. În restul halei „bate vîntul”.

Produce nedumerire faptul că în virtutea atribuțiilor care îi revin, Centrala pentru recuperarea și valorificarea materialelor refofosibile nu a cerut celor care răspund de depozit să pună ordine așa cum prevede legea — în gospodărirea metalului, să asigure reintroducerea operativă, eficientă, în circuitul economic a acestor resurse. Pentru că nu se poate admite ca, în timp ce

mineam că nu este folosită decît în mică parte, alte ateliere ar putea fi improvizate în diferite puncte ale depozitului. Circa 14—15 vagoane goale ar trebui puse zilnic la dispoziție pentru expedierea materialelor metalice sortate și pregătite din stoc. Și, să se rețină, calculele sint făcute fără a se ține seama de activitatea curentă de prelucrare a materialelor metalice care sosesc zi de zi.

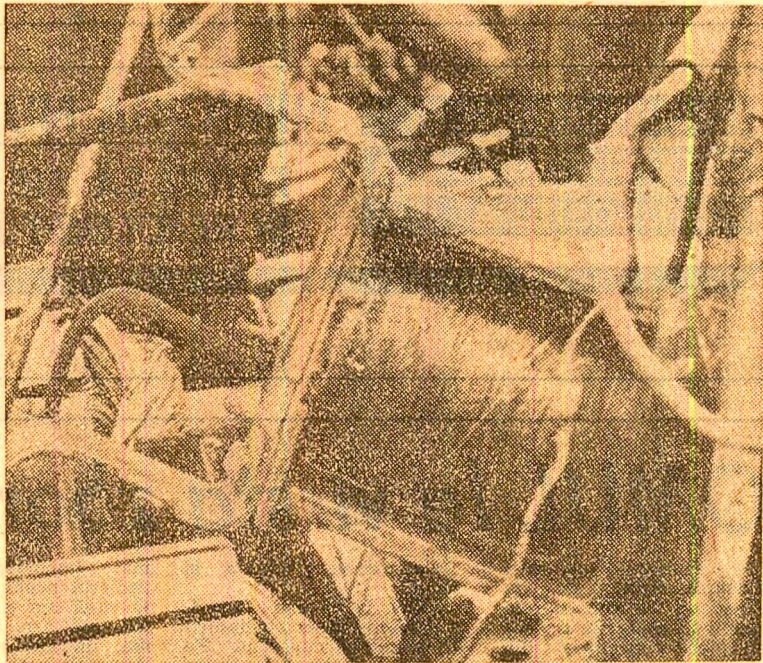
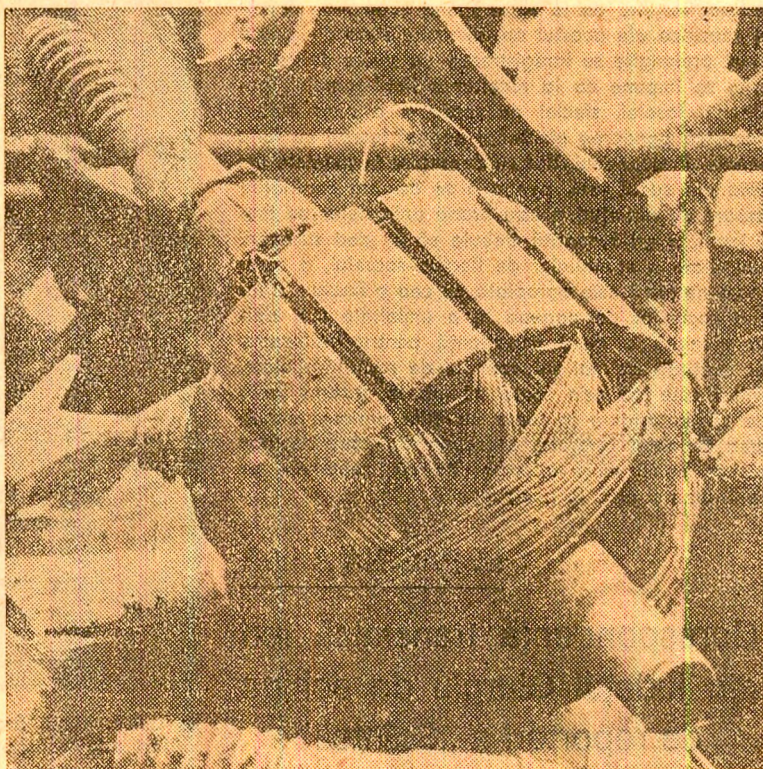
Aflăm însă că în ce privește recuperarea oțelurilor aliate, situația este mai complicată. Neajunsurile pornesc de la faptul că „furnizorii” de metal refofosibil — așa cum îl numim în prima parte a anchetei de față — nu separă și nu pregătesc pentru livrare, cu buletin de analiză, oțeturile aliate. Dar nici depozitul I.R.V.M.R. și nici cel al C.O.S. Tirgoviște nu au aparatură pentru determinarea rapidă, cu certitudine, a compoziției diferitelor piese și materiale din oțel. În aceste condiții după 172 tone de oțel aliat, sortat „după ochi și experiență” în șapte luni din acest an, au fost trimise la combinatul din Tirgoviște, unde se așteaptă să se confirme compoziția lor, abia după tonele. Pînă la data documentării noastre nu sosisse nici o atestare în acest sens.

De altfel, este limpede că dotarea tehnică a celor două depozite este depurtă de a răspunde cerințelor actuale. Abia recent s-a predat la IPROMET o temă de proiectare pentru noi dotări, cum ar fi montarea unei prese de 1.250 tone-forță, prelungirea estacadei de la prese și montarea unei estacade de casupă foarfecilor.

În esență, este necesar ca organele de resort să analizeze cu toată răspunderea dacă este sau nu oportuna menținerea a două depozite în care ar trebui să se facă aproape același lucru, cu două organe de tutolare diferite, fiecare promovînduși cu predilecție propriile interese. De altfel, trebuie spus că, nu cu multă ani în urmă, aceste depozite erau întinse într-unul singur. Oricum, în elaborarea unei decizii în această privință ar trebui să se țină seama de citeva elemente importante:

1. Necesitatea de a se trece cu hățarii la sortarea, dezmembrarea și prelucrarea stocului de metal acumulat în această zonă, în vederea

Iată ce trimite unele întreprinderi la depozite drept „fier vechi”

În contrast cu preocupările pentru buna gospodărire a metalelor refofosibile din unele secții ale U.R.A.C.-I.T.B., de la această întreprindere, ca și de la multe altele, s-au trimis în două zile la depozitul Berceni trei transporturi cu metale amestecate și subansamble nedezmembrate. Rotori care conțin cupru, cum sint cei din imagine, au fost aruncați cu nongalanță la... fier vechi.

În toată țara se fac eforturi pentru colectarea materialelor refofosibile, undeva, într-un depozit, metalul să ruginească, negătat în seama de ani și ani de zile. După cum, nu este de conceput ca Ministerul Industriei Metalurgice, care este principalul beneficiar al fierului vechi și care, în același timp, deține în patrimoniul depozitului din Berceni, să privească cu îngăduință risipa care se face acolo, să nu ia măsuri pentru lichidarea stocurilor de metal.

Ce ar fi necesar pentru a pune în valoare această mare bogăție acumulată la Berceni? Iată ce ne spune directorul Radu Scarlat: — Ar trebui ca aproximativ 2.100 de oameni, timp de un an, să ia la mînă” întregul stoc de metal. Al rest, productivitatea unei asemenea activități ar fi mai mică decît cea din prezent, dar cu mult superioară producției în exploatarea și prepararea de minereu. De altfel, în general, cheltuielile ar fi mai mici decît în minieră. Acești oameni ar trebui să dispună de aparate de tăiere, de carbid, de unele cantități de motorină, de scule și dispozitive adecvate.

Un loc de muncă, adăugăm noi, ar putea fi chiar hala de care a-

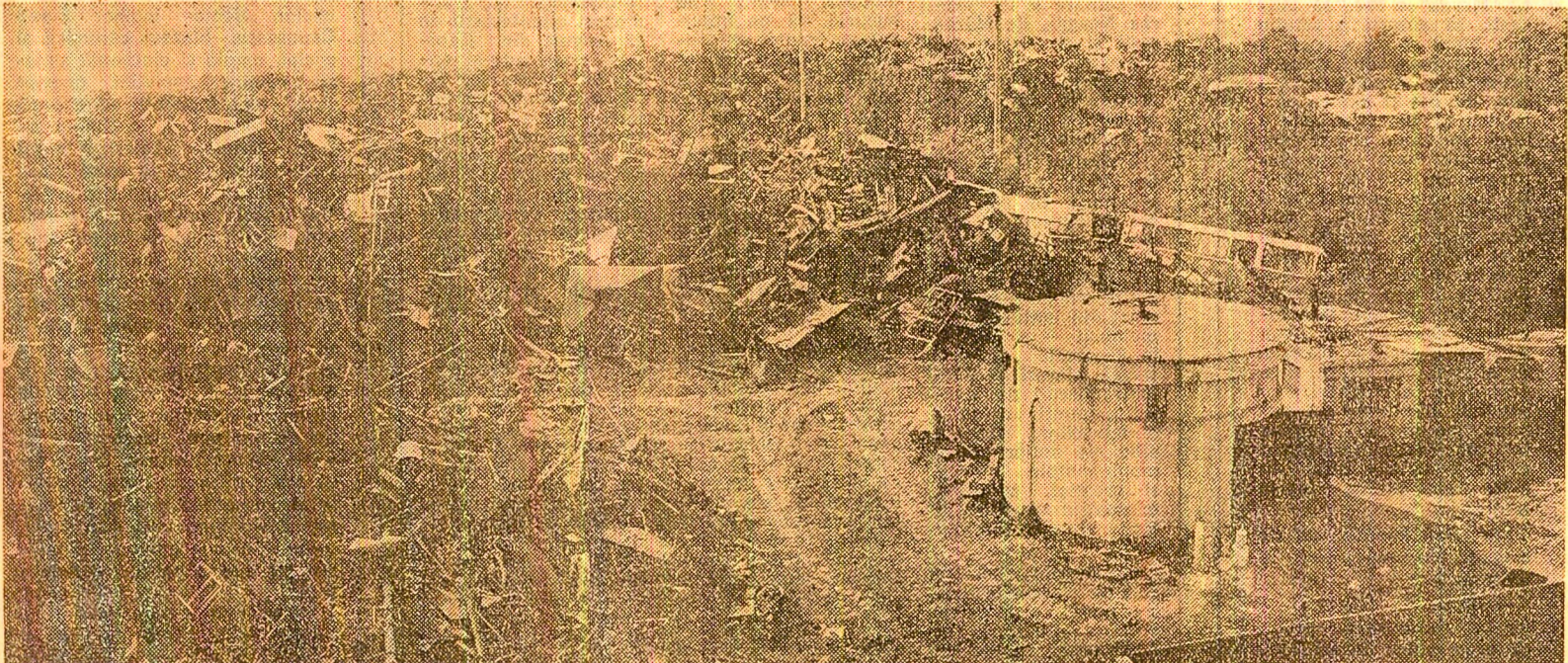
recuperării selective a tuturor materialelor metalice componente.

2. Cerinta utilizării depline, cu eficiență maximă a mijloacelor tehnice și construcțiilor existente, inclusiv a halei de prelucrare a metalelor neferoase și compactate, după o concepție unitară, a dotării tehnice a acestei importante baze de prelucrare a metalelor.

3. Întărirea răspunderii pe întregul flux tehnologic de prelucrare a metalelor, începînd cu recepția acestora și pînă la expedierea către beneficiari a cantităților prelucrate, astfel incît să nu primeze nici un fel de interese departamentale, ci acelor majore, ale economiei.

În final, revenim asupra răspunderii care revine, fiecarei unități, centralelor și ministerelor, pentru buna gospodărire a materialelor refofosibile. Pentru că acolo de unde aceste materiale refofosibile rezultă trebuie să intervină schimbări fundamentale în bine. Cu acestea trebuie început, intrucît în depozitele de colectare munca de selecție și pregătire este mult mai anevoioasă, mai costisitoare, mai puțin eficientă.

Corneliu CĂRLAN
Foto: Sandu CRISTIAN

Pe 21 de hectare, cuprînzînd și o pădurică, de ani de zile mașini, utilaje, subansamble, diferite piese metalice — care conțin oțeluri, fontă și metale neferoase — stau pradă ruginii în depozitul Berceni al Combinatului de oțeluri speciale din Tirgoviște

Mărturii ale unei milenare creativități

O nouă instituție de educație și cultură:
MUZEUL CERAMICII ȘI STICLEI

Grijă constantă a partidului și statului nostru pentru ocrotirea patrimoniului național, pentru valorificarea și integrarea lui într-un larg circuit public reflectă preocuparea deosebit de generoasă de a trasa calea împlinirii unui destin major al culturii românești în cadrul lumii actuale.

Nu trebuie uitat că felul de a trăi și gândi al poporului a constituit și va constitui totdeauna temelie dezvoltării culturii cu adevărat înaltă, o sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Trebuie să adăugăm, de aceea, la creația prezentului creația trecutului, dînd prețuirea comunității marilor înfăptuiri ale înaintașilor noștri.

O nouă instituție cultural-educativă: Muzeul ceramicii și sticlei stă mărturie acestei prețuiri de care se bucură valorile dintre cele mai de seamă ale patrimoniului național. Creația din inițiativa tovarășului academician doctor inginer Elena Ceaușescu, noua instituție muzeală care și-a deschis de curînd porțile publicului larg cuprinde nu numai vestigiile ale istoriei și civilizațiilor faimoase de-a lungul milenilor pe teritoriul românesc, ci și creații aparținînd tezaurului culturii universale.

Ceramica și sticlăria, „arte ale focului” cu o străveche tradiție în istoria omenirii, favorizează vizitatorului de azi întoarcerea spre universul uman, spre obiecte care au conștientizat măiestria, inventivitatea unor meșteri în cea mai mare parte anonimi. Sint obiecte capabile să

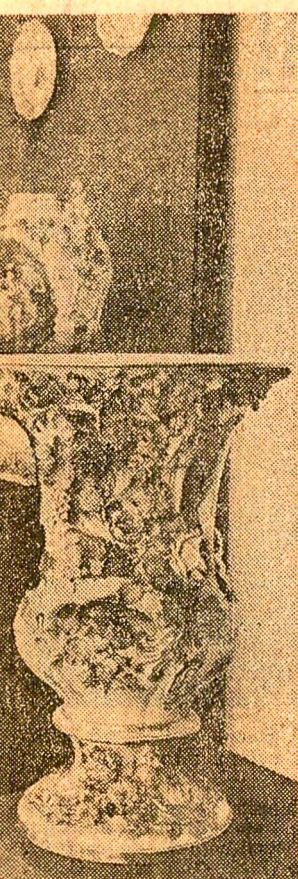
vorbească elovent despre întinderea și vigoarea unor civilizații, adevărate oglinzi ale timpului capabile să suplinească important izvoare documentare, oferindu-ne prilejul unei adevărate călătorii prin istoria, migrația și arheologia, începîndu-se atestate acum de obiecte aparținînd neolitului (binecunoscuta cultură Cucuteni reprezintă prin obiecte descoperite la Gherășeni (Buzău), de la Izoare, Gherășeni sau Băcău), de vase și obiecte aparținînd epocii bronzului (culturile Monteoru și Otomani), de vase specifice epocii fierului descoperite la Gherășeni (Buzău), de la Izoare, Gherășeni sau Băcău), de vase și obiecte aparținînd secolelor XV—XVII, de sticlăria romană (secolele II—I.e.n. — IV.e.n.) descoperite la Mangalia, Constanța și Alba Iulia.

Ciștigurile de mestesug ale epocilor trecute, strălucite materializate în toate aceste creații pe care le cuprinde și cu care se mîndrește azi patrimoniul nostru național, reprezintă tot atîtea mărturii despre puterea creatoare a poporului, tot atîtea atestate ale viziunii sale în istorie. Prezentate într-o sală alăturată, lucrări de ceramică aparținînd secolelor XIX și obiecte de sticlă croate la Bixad, Azuga, Pădurea Neagră (Bihor), Clisioara (sec. XVIII—XX) oferă o deschidere plină de interes

spre creații spirituale aflate la confluența unor îndelungi și bogate tradiții artistice. Sint tradiții remarcabile prin finețea prelucrării, prin originalitatea motivelor decorative, prin varietatea mijloacelor tehnice folosite.

Un întreg sector destinat celor mai de seamă creații afirmate în cadrul Festivalului național „Cîntarea României” tînde să demonstreze faptul că aceste tradiții se reînnoiesc interesant în olăria populară contemporană. Reunite de pe tot cuprinsul țării, reprezentînd cele mai de seamă zone folclorice, aceste creații contemporane pun în valoare aceeași simplitate de sinteză autentică.

Dezvoltarea industriei românești de ceramică, care a cunoscut mai ales în ultimele două decenii o înflorire vizibilă, a intensificat preocuparea pentru diversificarea și modernizarea sortimentelor, pentru valorificarea superioară a materiilor prime, pentru aplicarea unor tehnologii moderne în producție. Rezultatele acestei activități creatoare sint bogat reprezentate în Muzeul ceramicii și sticlei prin produsele de urcî accent deosebit pe lucrări create în ultimele trei secole. Putem astfel menționa ceramică provenită din zona Kajan (la sud de Teheran) sau din Anatolia; vasele de Kutahia, ceramică chineză din secolele XVIII și XIX, vasele japoneze de tip Satsuma, cu un decor de extremă suavoare, sau de tip Imari (de fapt

portelan creat la Arita începînd din secolul XVIII și răspîndit în întreaga lume cu ajutorul corăbiilor ce pleacă din portul Imari), ceramica italiană creată la Faenza, Urbino, Castelli, ceramica spaniolă de Manises (suburbia Valencia) — unul din centrele ceramicii hispano-maurești, piese reprezentative provenite din cele două manufacturi ale Franței (Sevres, Moustiers, Nevers, Rouen, Fontainebleau), Olandei (Delft), Germaniei (Meissen Hanau, Nürnberg, Bayreuth), Angliei, Austriei, Rusiei sau Cehoslovaciei.

Valoarea muzeistică a pieselor de sticlă create în Germania (sec.XVI—XIX), Boemia (sec. XVIII—XIX), Anglia (sec. XVIII—XIX), Franța, Italia (Murano, sec. XVIII—XIX), una din lămpile create de stilul american Louis Comfort Tiffany în stilul artă 1900, conferă de asemenea, o privire unitară asupra evoluției unui domeniu cu date specifice de manifestare.

Menită să dezvăluie pe deplin calitățile unor opere cu valoare muzeistică, să pună în lumină elocvențele mărturiilor ale dezvoltării creativității contemporane românești, ale înfloririi artei și culturii naționale și universale, înființarea noii instituții muzeale subliniază o dată mai mult o idee fundamentală. Aceea că arta creată de reprezentanții din cel mai dotat și populat din domeniul aparține în ultimă instanță acestui popor.

Marina PREUTU

O strălucită ilustrare a hotărîrii de luptă a poporului român, în frunte cu comuniștii, pentru independența și integritatea patriei

Cu 45 de ani în urmă, respectiv la 30 august 1940, politica de forță, revansarda și revanșistă a statelor fasciste a impus poporului român unul dintre cele mai brutale și mai samavolnice acte de agresiune. Dictatul de la Viena, prin care țării noastre i s-a smuls dureros, din trupul său, partea de nord-vest a Transilvaniei, străvechi pămînt românesc.

Poporul nostru a trăit atunci unul din cele mai tragice momente din istoria sa modernă, în care au apărut cu cea mai mare claritate consecințele nefaste ale ascendenței fasciste în Europa. În același timp, în acele împrejurări deosebite de grele s-au verificat din nou, o dată mai mult, patriotismul fierbinte al poporului, al partidului comunist, înalta sa responsabilitate față de soarta națiunii, a integrității teritoriale, a independenței și suveranității țării.

După cum este cunoscut, în condițiile excepționale din vara anului 1940, cînd frontul occidental se prăbușise, în fața masinelor de război hitleriste, cînd diviziile Reichului nazist ajunseseră la granițele țării, România s-a aflat singură, izolată pe plan internațional, lăsată pradă Germaniei hitleriste, care, împreună cu Italia fascistă, i-a impus printr-un simulacru de arbitraj „acceptarea” unui dictat care sfîrșea trupu românesc, atribuindu-i partea amputată din Transilvania. Ungarii horthyste, dictatorii de la Viena a reviziei, au sfîrșit să se războieze realități, un nou act de agresiune prin care Reichul nazist și Italia fascistă căutau să-și promoveze interesele expansioniste, de dominare și de subjugare a popoarelor europene, potrivit dictonului „divide et impera”, ce fusese ridicat la rang de principiu politic suprem.

Ecoul produs în România de teribila veste a dezmembrării teritoriale în favoarea Ungariei horthyste este greu, dacă nu chiar imposibil de redat în cuvinte. Valurile de protest au cuprins întreaga țară și au izvorit din toate straturile societății românești. „Sentința de la Viena — scria „Tribuna” din 2 septembrie 1940 — a dezlănțuit o furtună, de împotriva a unui neam care a avut o mie de ani dreptate, dar nu și-a putut-o dobîndi, pînă nu a cucerit-o prin luptă”.

Partidul Comunist Român a fost din nou stegarul luptei pentru integritatea națională și rezistență hotărîtă împotriva agresiunii fasciste și revizioniste, suveranității naționale și integrității teritoriale a patriei. Așa după cum afirmă tovarășul Nicolae Ceaușescu, „Partidul Comunist, numeroase cereri politice, Madosz-ul și alte organizații democratice și patriotice, inclusiv grupuri ale armatei, s-au ridicat împotriva dictatului, au organizat, în diferite centre ale țării, pînă la manifestări populare, au cerut să treacă la luptă pentru apărarea integrității patriei”.

Într-adevăr, la București, Cluj, Iași, Constanța, la Timișoara, Brașov sau Sibiu, pretinzîndu-se în țară, repudierea actului criminal impus din ordinul lui Hitler și Mussolini și-a găsit expresia în mari și impresionante manifestări de protest. Clujul și alte orașe transilvane au devenit scene unor intruniri și demonstrații în chiar noaptea de 30—31 august 1940, imediat ce vestea ratului teritorial fascist fusese cunoscută. „Zeci de mii de oameni din capitala Ardealului — scria ziarul „Universul” la 3 septembrie 1940 — au ieșit sub cerul liber în stradă pentru a-și striga profunda lor revoltă împotriva judecării care tînde să-i ducă în robie. Pe marile bulevarde ale Clujului, în Piața Unirii, în fața primăriei municipiului, a dat glas urii împotriva manifestării „dat glas urii” împotriva dictatului de la Viena asupra Ardealului”. La fel în Platforma de Front Patriotic Antihitlerist, elaborată în iunie 1940, Comitetul Central al Partidului Comunist sublinia necesitatea luptei pentru „eliberarea poporului din Ardealul de nord de soarta luptei hitleriste al lui Horthy”, aceasta cîrmă fiind unul dintre factorii esențiali care a permis realizarea de către P.C.R., în iunie 1944, a coaliției largi de forțe politice antifasciste și patriotice care era Blocul Național Democrat.

În teritoriul ocupat, administrația horthystă a aplicat un crunt regim de ocupație, vizînd exterminarea românilor și a celorlalte naționalități nemaghiare și negermane, în vederea schimbării raportului demografic în favoarea ocupanților, în încercarea de a permanentiza noua stare de lucruri. Circa 300.000 de români au trebuit să ia drumul prigoabeli, ale zeci de mii au fost trimiși în tabere de muncă, mii și mii au fost schingiuliți și uciși; grele suferințe au fost provocate populației evreiești. În pofida tuturor eforturilor, regimul horthyst nu a reușit să finalizeze planurile sale diabolice de a lichida, dintr-o dată, populația de luptă și de rezistență a populației românești din teritoriul vremelnic cîmpit al României. Valorificîndu-și întreaga experiență istorică de luptă împotriva dominației străine, populația românească din acest teritoriu cîmpit de fa-

șă cetățeni de diverse categorii, civili și militari, numeroși oameni ai muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare. De altfel, una dintre caracteristicile manifestărilor antifasciste și patriotice potrivnice dictatului ordonat de Hitler și Mussolini, în localitățile din Transilvania și din Banat, a fost atitudinea comună de protest a tuturor categoriilor muncii, fără deosebire de naționalitate. O mărturie în această privință o constituie manifestările de masă care au avut loc împotriva dictatului la Arad, în 1 și 2 septembrie 1940. Muncitorimea de la „Astra”, „I.T.A.”, studenții de la Facultatea de medicină veterinară, mestegusarii, intelectualii, numeroși țărani din comunele învecinate au parcurs străzile orașului întîlnind cîntec patriotic și cerînd rezistență armată față de agresorii fasciști și revizionisti.

În același fel, prin mari intruniri de masă, mii de muncitori din Reșița, români, germani, maghiari și alte naționalități, au ținut să-și exprime hotărîrea de a lupta împotriva fascismului și revizionismului înrobitor, pentru apărarea independenței naționale și a integrității teritoriale a țării.

Mereu alături de întregul popor, armata română a primit cu aceeași vîie indignare vestea dictatului imperialist impus României prin forță de statele fasciste. Raportele comandamentelor militare din întreaga țară, din zilele ce au urmat dictatului fascist, redau sentimentele de revoltă ale ofițerilor și soldaților români, hotărîrea lor fermă de a nu precepuți nici un efort și nici un sacrificiu în apărarea frontierelor naționale amenințate de fasciști.

45 DE ANI DE LA MARILE DEMONSTRAȚII POPULARE ÎMPOTRIVA DICTATULUI FASCIST DE LA VIENA

Urmare a acestei atitudini antifasciste și patriotice a armatei române este faptul că numeroase unități militare aflate în partea de nord-vest a României au refuzat să execute ordinele de retragere.

Lupta poporului român împotriva dictatului fascist de la Viena nu s-a redus însă la împrejurările politice moment. Dezrobirea nord-vestului României de sub dominația horthystă și refacerea integrității teritoriale au fost unul dintre obiectivele prioritare ale mișcării de rezistență antifascistă care s-a format și s-a afirmat în România în anii grei ai regimului de dictatură militară fascistă, ai războiului hitlerist. Suflul viu, animator al conducătorilor rezistenței antifasciste din țara noastră a fost Partidul Comunist Român.

Poziția profund patriotică a Partidului Comunist Român față de necesitatea reîntregirii teritoriului patriei răspundea așteptărilor și intereselor naționale vitale ale poporului, și în realitate istorice, politice, economice, care atestau legitimitatea istorică a existenței statului național unitar român. Această poziție a făcut să sporească mult autoritatea și influența partidului comunist, a popularizat în jurul său mase tot mai largi, a netezit calea spre dezvoltarea raporturilor de colaborare politică cu cercurile democratice, patriotice, inclusiv din rîndurile claselor dominante. În consens deplin deci cu legitimitatea istorică, conținutul și ridicînd pe o treaptă mai înaltă tradițiile luptei patriotice, antifasciste și antirevizioniste desăvîșite în anii interbelici, Partidul Comunist Român a situat statornic anularea dictatului de la Viena printre principalele obiective ale politicii sale largi de alianță antifascistă. Astfel, Platforma C.C. al P.C.R. din 6 septembrie 1941 se pronunța „împotriva Dictatului hitlerist de la Viena asupra Ardealului”. La fel în Platforma de Front Patriotic Antihitlerist, elaborată în iunie 1943, Comitetul Central al Partidului Comunist sublinia necesitatea luptei pentru „eliberarea poporului din Ardealul de nord de soarta luptei hitleriste al lui Horthy”, aceasta cîrmă fiind unul dintre factorii esențiali care a permis realizarea de către P.C.R., în iunie 1944, a coaliției largi de forțe politice antifasciste și patriotice care era Blocul Național Democrat.

În teritoriul ocupat, administrația horthystă a aplicat un crunt regim de ocupație, vizînd exterminarea românilor și a celorlalte naționalități nemaghiare și negermane, în vederea schimbării raportului demografic în favoarea ocupanților, în încercarea de a permanentiza noua stare de lucruri. Circa 300.000 de români au trebuit să ia drumul prigoabeli, ale zeci de mii au fost trimiși în tabere de muncă, mii și mii au fost schingiuliți și uciși; grele suferințe au fost provocate populației evreiești. În pofida tuturor eforturilor, regimul horthyst nu a reușit să finalizeze planurile sale diabolice de a lichida, dintr-o dată, populația de luptă și de rezistență a populației românești din teritoriul vremelnic cîmpit al României. Valorificîndu-și întreaga experiență istorică de luptă împotriva dominației străine, populația românească din acest teritoriu cîmpit de fa-

șă cîștului horthyst, în deplin consens, cu oamenii muncii maghiari, germani și de alte naționalități, a ridicat la noi dimensiuni efortul de eliberare de sub dominația ungărilor horthyste și reîntregirea teritorială a țării.

Miscarea de rezistență împotriva regimului de ocupație și a terorii fasciste-horthyste s-a constituit în parte componentă a ansamblului general al mișcării de rezistență antifascistă și antihitleristă a poporului român. Începută o dată cu instaurarea regimului de ocupație horthystă, această mișcare a crescut neîncetînd în amploare. Formele de acțiune au fost multiple și variate, cuprinzînd în rîndurile sale cele mai diferite pături sociale, partide și organizații politice antifasciste, naționale și democratice, în frunte cu membrii partidului comunist.

La ampla mișcare națională, organizată și condusă de Partidul Comunist Român împotriva dictatului fascist de la Viena, s-a alăturat opinia publică democratică și antifascistă internațională. Overtură personalităților, organizațiilor, reprezentanților publice, oameni aparținînd unor curente politice, filozofice, religioase diferite și-au manifestat deschis protestul față de dictat, și-au exprimat solidaritatea cu România, arătîndu-și caracterul efemer. Astfel, publicistul american Milton G. Lehrer scria la vremea respectivă „Dictatele impuse de agresorii au întors una soarta faștătorilor lor. Nimeni nu se poate clădi pe nisip. Nici dictatorii și nici dictatul”.

Partidul Comunist Ungar a exprimat, la „îndul său”, nemulțumirea profundă a maselor populare contra guvernamentului horthyst și a politicii lor revizioniste, și-a declarat o poziție de respingere categorică a Dictatului de la Viena.

„Hitler în mod artificial a sfîșiat Transilvania în două, tîndu-se circulația singurii în acest teritoriu din punct de vedere economic și aducîndu-se mizeria pentru locuitorii ambelor părți”, se comenta în „Saada” (Tep), ziarul Partidului Comunist Ungar. „Tîndu-se circulația, realitatea, pe care au promovat-o comunistii unguri față de problema soluționării definitive și în spiritul dreptății a diferendului artificial pe care îl provocaseră Hitler și Mussolini între cele două popoare, vine — al căror trecut de luptă pentru emancipare și progres social avea atîtea similitudini — a fost reliefată în anii războiului și de diverse emisiuni ale postului de radio ilegal „Kossuth” aparținînd Partidului Comunist Ungar.

Odosului dictat de la Viena i s-a pus capăt o dată cu eliberarea, la 25 octombrie 1944, a întregului teritoriu național, cu izgonirea dușmanului de pe ultima brazdă de pămînt românesc, prin lupta eroică a ostașilor români, umăr la umăr cu glorioasa armată sovietică. Desăvîșirea eliberării țării a fost primită cu un mare entuziasm de către întreaga suflă românească, întrucît refacerea integrității naționale și lichida, în același timp, un regim de cîmpire teroare și exterminare a populației românești. Drepturile legitime pe care poporul român le avea asupra Transilvaniei au fost confirmate în articolul 2 al Tratatului de pace de la Paris sub o formă care nu lăsa nici un echivoc: „Hotărîrile sentinței de la Viena din 30 august 1940 sînt declarate nule și neavute. Frontiera dintre România și Ungaria este restabilită pe linia cîmpului de faț astfel cum exista la 1 ianuarie 1938”.

Bazăta pe cele mai sacre drepturi istorice, revenirea pămîntului de nord-vest a României la teritoriul național a marcat recucerirea și consacarea juridică internațională a drepturilor inalienabile ale poporului român asupra pămîntului strămoșesc — triumful voinței energice a întregii națiuni în lupta pentru afirmarea libertății, independenței și integrității sale teritoriale. În acest fel, istoria, mersul evenimentelor au demonstrat și demonstrează cu deosebită putere că politica de forță și dictat, de încălcare a suveranității și independenței naționale a statelor, de dezmembrare a unității a statelor, de lărmărie a suveranității, că nici o forță din lume, oricît de puternică ar fi ea, nu poate înfrînge un popor hotărît să-și apere ființa națională, drepturile sale legitime.

Tragica experiență de acum 45 de ani a poporului român, în lupta de apărare a unității și integrității naționale, ca unul din cele mai pregnante învățămînte istorice, necesitatea acțiunii unite a popoarelor pentru respingerea politicii de agresiune și dominație, pentru promovarea fermă a unei politici de apărare a independenței și libertății popoarelor, de deplină egalitate, respect reciproc, înțelegere și colaborare între națiuni.

Dictatul de la Viena a reprezentat un produs specific al practicilor fasciste, în lumina acestei realități, a întregului cortegiu de suferințe provocate omenirii de cel de-al doilea război mondial, se impune acțiunea hotărîtă a forțelor progresiste împotriva oricărei tendințe de recrudescență a fascismului, a mișcărilor reacționare, național-sovine, irendentiste, care încearcă să semene vrăjă și neîncredere, să submineze colaborarea și înțelegerea între popoare.

România este astăzi cu adevărat țara libertății și democrației, stat, așa cum îl consacră Constituția, suveran, unitar și indivizibil. Frații oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități care-și făuresc împreună o viață mai bună pe pămîntul patriei comune, unitatea de nezdruclînat în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, reprezintă un puternic izvor de forță și tărie al națiunii noastre, angajată cu toate energiile în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, pentru ca România să devină o țară mai puternică, mai înfloritoare, să se bucure întotdeauna liberă și suverană de propriile împliniri, să trăiască în prietenie și pace cu toate popoarele lumii.

Dr. Olimpiu MATICHESCU

Școala în preajma deschiderii noului an de studii

Apropierea începerii cursurilor scolare situează la loc de frunte pe agenda de lucru a forurilor de învățămînt, a conducătorilor de școli, o serie de preocupări și acțiuni menite să asigure cursului și climatul propice bunelor desfășurări a întregii activități scolare: pregătirea și amenajarea corespunzătoare a spațiilor

de învățămînt, a locurilor de muncă productivă, soluțiunea zărilor didactice în pas cu cerințele de calitate a procesului instructiv-educativ, conturarea planurilor de activitate politico-educativă etc. Concret, despre toate aceste acțiuni, în relațiile corespunzătoare, ziarul din județele Maramureș, Teleorman, Sălaj,

Școlile sînt gata să-și primească elevii

— În general, conducerea de școli, sub îndrumarea comitetelor municipale, orașenești și comunale de învățămînt, au început, în orice moment, deosebite pregătiri, practice, s-au încheiat. Săliile de clasă, laboratoarele, internatul, cantina au fost reparate și zugrăvite proaspăt. A fost realizat și dat în funcțiune un modul de panouri solare pentru încălzirea apei menajere necesare cantinei și grupurilor sociale din acest mare complex școlar, în care învață aproape 1.000 de elevi. Întreaga aparatură din laborator și cabinete de specialitate a fost revizuită de profesori și elevi.”

Aici, ca și în alte unități scolare, între care Liceul industrial nr. 1 Roșiori de Vede, Liceul industrial nr. 1 Turnu Măgurele, Liceul industrial nr. 2 și Liceul agroindustrial din Alexandria au reținut preocupările pentru punerea în stare de funcțiune a mașinilor și utilajelor din atelierele școlare, pentru stabilirea, de pe acum, a noi locuri de practică în incinta unor întreprinderi, a planurilor de producție concrete, incluzînd piese și repere din producția curentă a întreprinderilor cu care liceele conlucrează. O rețea de sesiune a consiliului popular județean a analizat stadiul pregătirii viitorului an de învățămînt, stabilind măsuri operative pentru finalizarea tuturor acțiunilor specifice perioadei din preajma deschiderii cursurilor scolare. (Stan Ștefan).

Cadre didactice bine pregătite

Începînd din această toamnă, numărul cadrelor didactice din județul Maramureș sporește cu 141 — educatoare, învățători, profesori — pentru care s-au asigurat, cu sprijinul organelor locale de partid și de stat, condiții de integrare socio-profesională și culturală în colectivitate. Din cele vorbesc, aproape 700 cadre didactice din județ se vor prezenta la catedră după ce au absolvit cursurile de reciclare sau examene de grad didactic, sporindu-și potențialul profesional. În felul acesta, se va îmbunătăți încadrarea școlilor cu cadre bine pregătite. Zestrea materială a învățămîntului din județ — peste 3.700 săli de clasă, internate cu aproape 7.500 locuri, cantine cu peste 4.600 locuri, 329 ateliere, 96 săli de gimnastică, unele noi construite, altele reparate și curățate cu sprijinul elevilor și al părinților — asigură spațiul corespunzător procesului instructiv-educativ.

— În acțiunea amplă de pregătire a noului an de studii — ne spune prof. Ioan Dirjan, inspector general adjunct la Inspectoratul școlar județean Maramureș — am pornit de la îndemnul secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresate oamenilor școlii, de a întări și adînci latura educativă a procesului de învățămînt, de a apropia mereu școala de nevoile producției materiale și spirituale ale țării.

Cu sprijinul organelor de partid și de stat locale, am reușit să orientăm eforturile spre armonizarea învățămîntului cu cerințele dezvoltării economico-sociale a județului, consolidînd rețeaua învățămîntului liceal treaptă I din mediul rural, în vederea stabilizării populației tinere în sate și comune; am pus accent, în corelație cu cerințele specifice zonelor, pe pregătirea unui număr sporit de tineri în meseriile din domeniul mineritului, metalurgiei, construcțiilor de mașini și prelucrării lemnului. Cu mici excepții, planul de școlarizare elaborat după aceste cerințe este de pe acum îndeplinit, existînd condiții ca pînă la deschide-

derea cursurilor să fie îndeplinit la toate profilurile. De asemenea, s-au asigurat condiții pentru cuprinderea în clasa I a tuturor copiilor de vîrstă școlară. (Gheorghe SUSA).

Se îmbogățește zestrea didactică

„Pentru modernizarea bazelor didactice-materiale a unităților scolare din Bujor, Tiaghești, Conțești, Brătești, Dobroiești, Vîrtop, Beiu, Alexandru, Turnu Măgurele, Roșiori de Vede, Zimnicea, Videle și din alte localități — menționează prof. Ion Coman, inspector general adjunct la Inspectoratul școlar județean Teleorman — s-au alocat de la bugetul statului peste 7 milioane lei”. În cele 280 școli generale, 19 licee, 10 școli profesionale și 272 grădinițe, lunile de vară s-au constituit într-o perioadă de muncă intensă, astfel încît noul an de învățămînt să poată începe în condiții optime. În același timp, în cadrul amplei acțiuni de auto-dotare, prin activitatea comună a cadrelor didactice, a elevilor și a părinților acestora, s-au realizat aparate, echipamente și alte materiale didactice.

La Liceul industrial de construcții din Alexandria, profesorul Pavel

Zaharia, directorul unității, confirmă că „noul an de învățămînt poate începe în orice moment, deoarece pregătirile, practice, s-au încheiat. Săliile de clasă, laboratoarele, internatul, cantina au fost reparate și zugrăvite proaspăt. A fost realizat și dat în funcțiune un modul de panouri solare pentru încălzirea apei menajere necesare cantinei și grupurilor sociale din acest mare complex școlar, în care învață aproape 1.000 de elevi. Întreaga aparatură din laborator și cabinete de specialitate a fost revizuită de profesori și elevi.”

Aici, ca și în alte unități scolare, între care Liceul industrial nr. 1 Roșiori de Vede, Liceul industrial nr. 1 Turnu Măgurele, Liceul industrial nr. 2 și Liceul agroindustrial din Alexandria au reținut preocupările pentru punerea în stare de funcțiune a mașinilor și utilajelor din atelierele școlare, pentru stabilirea, de pe acum, a noi locuri de practică în incinta unor întreprinderi, a planurilor de producție concrete, incluzînd piese și repere din producția curentă a întreprinderilor cu care liceele conlucrează. O rețea de sesiune a consiliului popular județean a analizat stadiul pregătirii viitorului an de învățămînt, stabilind măsuri operative pentru finalizarea tuturor acțiunilor specifice perioadei din preajma deschiderii cursurilor scolare. (Stan Ștefan).

cinema

● Declarație de dragoste: TIMPURI NOI (15.11.10) — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31; 33; 35; 37; 39; 41; 43; 45; 47; 49; 51; 53; 55; 57; 59; 61; 63; 65; 67; 69; 71; 73; 75; 77; 79; 81; 83; 85; 87; 89; 91; 93; 95; 97; 99; 101; 103; 105; 107; 109; 111; 113; 115; 117; 119; 121; 123; 125; 127; 129; 131; 133; 135; 137; 139; 141; 143; 145; 147; 149; 151; 153; 155; 157; 159; 161; 163; 165; 167; 169; 171; 173; 175; 177; 179; 181; 183; 185; 187; 189; 191; 193; 195; 197; 199; 201; 203; 205; 207; 209; 211; 213; 215; 217; 219; 221; 223; 225; 227; 229; 231; 233; 235; 237; 239; 241; 243; 245; 247; 249; 251; 253; 255; 257; 259; 261; 263; 265; 267; 269; 271; 273; 275; 277; 279; 281; 283; 285; 287; 289; 291; 293; 295; 297; 299; 301; 303; 305; 307; 309; 311; 313; 315; 317; 319; 321; 323; 325; 327; 329; 331; 333; 335; 337; 339; 341; 343; 345; 347; 349; 351; 353; 355; 357; 359; 361; 363; 365; 367; 369; 371; 373; 375; 377; 379; 381; 383; 385; 387; 389; 391; 393; 395; 397; 399; 401; 403; 405; 407; 409; 411; 413; 415; 417; 419; 421; 423; 425; 427; 429; 431; 433; 435; 437; 439; 441; 443; 445; 447; 449; 451; 453; 455; 457; 459; 461; 463; 465; 467; 469; 471; 473; 475; 477; 479; 481; 483; 485; 487; 489; 491; 493; 495; 497; 499; 501; 503; 505; 507; 509; 511; 513; 515; 517; 519; 521; 523; 525; 527; 529; 531; 533; 535; 537; 539; 541; 543; 545; 547; 549; 551; 553; 555; 557; 559; 561; 563; 565; 567; 569; 571; 573; 575; 577; 579; 581; 583; 585; 587; 589; 591; 593; 595; 597; 599; 601; 603; 605; 607; 609; 611; 613; 615; 617; 619; 621; 623; 625; 627; 629; 631; 633; 635; 637; 639; 641; 643; 645; 647; 649; 651; 653; 655; 657; 659; 661; 663; 665; 667; 669; 671; 673; 675; 677; 679; 681; 683; 685; 687; 689; 691; 693; 695; 697; 699; 701; 703; 705; 707; 709; 711; 713; 715; 717; 719; 721; 723; 725; 727; 729; 731; 733; 735; 737; 739; 741; 743; 745; 747; 749; 751; 753; 755; 757; 759; 761; 763; 765; 767; 769; 771; 773; 775; 777; 779; 781; 783; 785; 787; 789; 791; 793; 795; 797;

IN ÎNTIMPINAREA CONGRESULUI CONSILIILOR POPULARE

Lucrările conferințelor județene ale deputaților consiliilor populare

În întimpinarea celui de-al III-lea Congres al consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare, eveniment de însemnată deosebită în viața politică și socială a patriei, în activitatea generală pentru înfăptuirea hotărârilor Congresului al XIII-lea al P.C.R., a Programului partidului de faurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în întreaga țară s-au desfășurat, în perioada 27-30 august, lucrările conferințelor județene ale deputaților consiliilor populare.

Foruri colective de conducere și dezbateri aprofundate a activității organelor locale ale puterii și administrației de stat, conferințele au reunit deputații alei la 17 martie în consiliile populare județene, municipale, orașenești și comunale, precum și numeroși invitați — membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, deputați în Marea Adunare Națională, reprezentanți ai instituțiilor centrale, organizațiilor de masă și obștești, cadre de conducere din întreprinderi industriale, șantierelor de construcții și unități agricole, oameni de știință și cultură, militari.

Din partea conducerii de partid și de stat, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, participanților la conferințe le-au fost adresate în cadrul unor sesiuni de lucru urcare ca aceste largi forumuri cetățenești să-și îndeplinească în cele mai bune condiții sarcinile încredințate de partid, să contribuie la îmbunătățirea întregii activități a consiliilor populare.

Conferințele județene — care coincid în mod fericit în acest an cu împlinirea a două decenii de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, ce a deschis perioada cel mai mare împliniri pe care le-a cunoscut patria noastră — s-au constituit într-un vibrant omagiu adus tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al națiunii, care și-a dedicat și-și dedică întreaga viață și activitate împlinirii aspirațiilor fundamentale ale poporului nostru.

Expresie a profundului democratism ce caracterizează întreaga viață politică, economică și socială din țara noastră, conferințele județene au prilejuit o temeinică ana-

liză a modului în care se îndeplinesc sarcinile răspunderii ce revin organelor locale ale puterii și administrației de stat pentru înfăptuirea politicii partidului în actuala etapă de dezvoltare multilaterală a patriei, pentru perfecționarea continuă a întregii activități, rezolvarea cu competență a tuturor problemelor privind mai buna organizare a muncii, a întregii vieți economico-sociale a fiecărei localități.

În expunerile prezentate de președinții consiliilor populare județene și în cadrul dezbaterilor au fost reieșite marile înfăptuiri ale poporului nostru dobândite cu deosebire în ultimii douăzeci de ani, sub conducerea încreșată a partidului, a secretariatului său general, perioadă în care s-a realizat în țară întreaga istorie a României, numită cu aleasă stîmă și profundă mîndrie patriotică „Epoca Nicolae Ceaușescu”. În același timp, au fost puse în evidență pe larg rezultatele obținute de consiliile populare în toate domeniile de activitate, evidențiindu-se faptul că oamenii muncii au acționat în spiritul indicațiilor și orientărilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru înfăptuirea exemplară a marilor înfăptuiri ale țării.

În cadrul dezbaterilor a fost acordată o deosebită atenție măsurilor de asigurare a celor mai bune condiții pentru îndeplinirea integrală, la toți indicatorii, a planului pe acest an, pe întregul cincinal, pentru pregătirea la un nivel superior a activității viitoare, pe plan cincinal 1986-1990. În profil teritorial, subliniindu-se contribuția însemnată pe care consiliile populare, deputații, trebuie să o aducă la progresul economic și social al fiecărei zone, la obținerea unei calități superioare în toate domeniile de activitate. În legătură cu aceasta, o atenție deosebită a fost acordată măsurilor ce trebuie luate pentru realizarea producției fizice, a celei destinate exportului, pentru înfăptuirea programelor prioritare privind dezvoltarea bazei proprii energetice și de materii prime, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, creșterea

substanțială a productivității muncii, reducerea consumurilor de materii prime, materiale, combustibili și energie, mai buna gospodărire a resurselor materiale și bănești, recuperarea, recondiționarea și refolosirea tuturor materialelor refozabile, pentru perfecționarea programului de investiții și de construcții de locuințe. Au fost subliniate, de asemenea, sarcinile importante ce revin consiliilor populare în înfăptuirea noului revoluționar, în angajarea și mai puternică a oamenilor muncii de la săte la înfăptuirea Programului național de realizare a unor produse agricole sigure și stabile, a celorlalte programe speciale aprobate pentru această perioadă, pe baza a economiei naționale — folosirea rațională, eficientă, a pământului, promovarea cît mai largă a cercetărilor științifice și tehnice, creșterea livrărilor la fondul de stat, asigurarea autoaprovizionării, desfășurarea exemplară a lucrărilor agricole de toamnă.

În cursul dezbaterilor au fost examinate căile și mijloacele de dezvoltare mai puternică a industriei mici — domeniu în care există încă mari resurse nefolosite, în deosebi în ce privește mai buna valorificare a materiilor prime locale, a produselor secundare recuperabile și refozabile — de sporire a producției pentru export, de diversificare și îmbunătățire a calității serviciilor pentru populație.

Participanții au dezbătut, în același timp, sarcinile ce revin consiliilor populare în domeniul sistemării localităților urbane și rurale — și, în acest context, al valorificării superioare a fondului funciar prin restrîngerea perimetrelor construite — în promovarea unei arhitecturi moderne, inspirate creator din tradițiile locale, care să confere o înfăptuire eoliană, geomorfică, a biogazului, precum și pentru utilizarea energiei cursorilor mici de apă.

Dezbaterile au pus, de asemenea, în lumină preocupările pentru mai buna desfășurare a activității în

Cronica zilei

Cu prilejul Zilei naționale a Malayeziei, în țara loc în Capitală o manifestare culturală, organizată de Institutul român pentru relații culturale cu străinătatea, în cadrul căreia au fost prezentate aspecte ale dezvoltării economico-sociale din această țară și au fost vizionate filme documentare.

Au participat membri ai conducerii I.R.R.C.S., reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, un număr mare public.

Au fost prezenți Mohd Azhari Karim, înscărunat cu afaceri al. al Malayeziei la București, și membri ai ambasadei.

La Iași s-au desfășurat lucrările celui de-a III-a Conferințe naționale de biofizică, organizată de Societatea de biofizică din cadrul Uniunii societăților de științe medicale din România.

Au participat specialiști din învățămîntul superior și institute de cercetare, din rețeaua de asistență medicală, din țara noastră și din alte opt țări.

(Agerpres)

Prima sesiune a Conferinței naționale de biofizică, organizată de Societatea de biofizică din cadrul Uniunii societăților de științe medicale din România.

Au participat specialiști din învățămîntul superior și institute de cercetare, din rețeaua de asistență medicală, din țara noastră și din alte opt țări.

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie comunică timpuri probabil pentru intervalul 31 august, ora 20 — 2 septembrie, în țara loc în Capitală, cu cerul variabil în cea mai mare parte a țării. Vor cădea ploți locale în cursul după-amiezii în zona de deal și de munte și cu totul izolat în restul țării, avînd mai mult caracter de averse și însoțite de descărcări electrice. Vînturile vor sufla slab, moderat. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar cele maxime între 21 și 32 de grade. Dimineața, se așteaptă să se producă ceață. În București: vremea va fi caldă, cu cerul variabil, favorabil ploii de după-amiază. Temperaturile minime vor oscila între 14 și 16 grade, iar cele maxime între 27 și 30 de grade.

Informații sportive

Universiada '85

Alte trei medalii cucerite de sportivii români

TOKIO 30 (Agerpres). — În ziua a 6-a a Universiadei, de vîră de la Kobe, atenția iubitorilor de sport a fost polarizată de întrecerile concursului de atletism.

Cursul feminin de 400 m garduri a reunit la start atletele valoroase, între care și campionka olimpică de la Los Angeles, marocana Nawal El Moutawakil. În această competiție, Cristina Cojocaru și-a dovedit din nou calitățile fizice și tehnice, ocupînd un merituos loc 2, cu timpul de 57"44/100, care i-a adus medalia de argint. Iată primele trei clasate la 400 m garduri: 1. Margaretta Novitskaia (U.R.S.S.) — 55"33/100; 2. Cristina Cojocaru (România) — 57"44/100; 3. Nawal El Moutawakil (Maroc) — 58"59/100.

Celelalte medalii de argint a revenit Margarettei Keszeg, tîmbara noastră al debutînd cu un frumos rezultat la 1500 m. Iată rezultatele primelor trei clasate: 1. Svetlana Kitova (U.R.S.S.) — 4'07"12/100; 2. Margaretta Keszeg (România) — 4'07"55/100; 3. Doreen Beckford (S.U.A.) — 4'08"94/100.

La piscina din complexul sportiv situat pe „Port Island” a luat sfîrșit competiția de înot. După medalia de aur cucerită la 100 m spate, sportivă noastră Carmen Bunciu a obținut o nouă medalie, de data aceasta de bronz, în proba de 200 m spate, după olandeza Jolanda de Rover și americanca Michelle Donahue.

În competiția de tenis, perechea română Daniela Moise — Florin Segăreanu s-a calificat în finala probei de dublu, după ce au învins disputate medaliile de aur în compania cuplului sovietic Larisa Savcenko — Serghei Leonici. La dublu masculin, Florin Segăreanu și Andrei Dirzu vor intra în partida pentru medaliile de bronz, cuplul român Pricipi — Branko Horvat (Iugoslavia).

CANOTAJ ACADEMIC. Astăzi, la Malines (Belgia), pe lacul Hervezwinkel, se vor desfășura finalele probelor feminine din cadrul campionatelor mondiale de canotaj academic. Echipele românești vor fi prezente în toate probele: schif simplu, 2 rame, 2 vîsle, 4 plus 1 rame, 4 vîsle și 8 plus 1.

„Bijuterii” la scară industrială și la un înalt nivel tehnic

În 1970, cu ocazia primei vizite de lucru a secretariatului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se pun bazele unei dezvoltări spectaculoase a întreprinderii de mecanică fină din Capitală, capabilă să realizeze o apăratură de măsură și control complexă și cu performanțe tehnice ridicate. O cifră necesară: în ultimele două cincinale, întreprinderea a beneficiat de peste un miliard lei investiții din fondurile centralizate ale statului.

Alte două vizite ale secretariatului general al partidului sînt definitive pentru viața întreprinderii: diversificarea nomenclaturii de produse. Astăzi explică de ce, la ora actuală, aici, se produc circa 22.000 de tipodimensiuni de produse.

„Pînă sub zecimea de micron

Străbînd halele, secțiile, ai impresia că te afli în imense laboratoare: domina halele albe și piele minuscule. Aplecîți asupra lor, oamenii le asamblează cu agilitate și precizie. Într-o hală, cîteva zeci de grupuri, supraînălțate de doi-trei etajeri, „loacă” în fracțiuni de secunde suruburi cit o gămălie. În aceste secții ai senzația că se construiește un fagure: o formidabilă investiție de concentrație mentală, de rapiditate, de precizie. O tuncă apăsă, și în același timp a doua apăsă, a furaților lor de bunuri.

Pentru a avea o imagine de ansamblu asupra a ceea ce faurăse această lume în halele albe, discutăm cu inginerul-șef Octavian Chirliță, cu cîțiva veterani ai întreprinderii — inginerii proiectanți Petru Mihai și Ion Condruș, Sinte-zînd datele, aflăm că în profilul de fabricație al întreprinderii se distîng mai multe familii de produse, printre care aparate de măsură lungimi, construite pe principii clasice și moderne, aparate de înaltă precizie ce măsoară piese cu precizia de 1 și 2 microni, altele

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A MALAYEZIEI

Maiestății Sale Sultan ISKANDAR

Suveranul Malayeziei

KUALA LUMPUR

Sărbătorirea Zilei naționale a Malayeziei îmi oferă plăcutul prilej pentru a vă transmite sincere felicitări și calde salutări, iar poporul malayezian prieten, urări de noi succese în înfăptuirea aspirațiilor sale de progres și prosperitate.

Sînt încredințat că, prin eforturi comune, relațiile româno-malayeziene se vor dezvolta și adînci continuu, în interesul și spre binele țării și popoarelor noastre, al promovării politicii de pace și cooperare în întreaga lume.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

adresează calde și sincere felicitări.

În telegramă se exprimă convingerea că întărirea continuă a relațiilor dintre guvernele celor două țări va contribui la amplificarea eforturilor de prietenie și colaborare dintre România și Malayezia.

Proclamaarea independenței țării la 31 august 1957 s-a înscris ca o istorie de hotărînd pentru poporul malayezian, după ce, în urma eforturilor de dezvoltare a economiei, a fost realizată o serie de schimbări deosebite, în primul rînd electronică și mecanică, pînă la cele de exploatare colonială, Malayezia doborîdea, în sfîrșit, condiții favorabile pentru o dezvoltare de sine stătătoare pe calea progresului economic-social. În acest cadru sînt acum valorificate bogatele resurse ale solului — întîlnind o colaborare rodnică, în spiritul stimei și respectului reciproc, al principiilor egalității în drepturi, independenței și suveranității naționale. O contribuție deosebită la dezvoltarea relațiilor pe multiple planuri dintre cele două țări a adus-o existența și pentru activitatea culturală, care contribuie la formarea unui sfert din produsul național brut. În ultimul deceniu, ca o expresie a politicii de diversificare și modernizare

a economiei țării, a fost încurajată dezvoltarea industriei prelucrătoare, în primul rînd electronică și mecanică, pînă la cele de exploatare colonială, Malayezia doborîdea, în sfîrșit, condiții favorabile pentru o dezvoltare de sine stătătoare pe calea progresului economic-social. În acest cadru sînt acum valorificate bogatele resurse ale solului — întîlnind o colaborare rodnică, în spiritul stimei și respectului reciproc, al principiilor egalității în drepturi, independenței și suveranității naționale. O contribuție deosebită la dezvoltarea relațiilor pe multiple planuri dintre cele două țări a adus-o existența și pentru activitatea culturală, care contribuie la formarea unui sfert din produsul național brut. În ultimul deceniu, ca o expresie a politicii de diversificare și modernizare

mentele și inteligențele convenite au dat expresie voinței celor două țări de a extinde raporturile de cooperare în multiple domenii, în primul rînd pe plan economic. Spre satisfacție reciprocă, o fructuoasă activitate comună se desfășoară în domeniul proiectării și explorării petroliere, identificînd modalități de colaborare în domeniul construcției de obiective energetice, de cîi ferate, cooperarea în producția de tractoare, automobile, camioane și altele.

Cursul ascendent al relațiilor româno-malayeziene corespunde pe deplin intereselor celor două țări și popoarelor lor, în același timp, o contribuție la promovarea relațiilor păcii și înțelegerii internaționale, a edificării unei noi ordini economice și politice mondiale.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A REPUBLICII TRINIDAD-TOBAGO

Excelenței Sale Domnului ELLIS CLARKE

Președintele Republicii Trinidad-Tobago

PORT OF SPAIN

Aniversarea Zilei naționale a Republicii Trinidad-Tobago îmi oferă prilejul deosebit de plăcut de a vă adresa sincere felicitări și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de progres și bunăstare poporului Republicii Trinidad-Tobago.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Tovarășul Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a trimis o telegramă ministrului afacerilor externe al Republicii Trinidad-Tobago, George Chambers, cu prilejul aniversării Zilei naționale a acestei țări, prin care îi adresează, în numele guvernului român și al său personal, cordiale felicitări, împreună cu cele mai bune urări de sănătate, pace și prosperitate.

La 21 august, poporul Republicii Trinidad-Tobago sărbătorește împlinirea a 23 de ani de la proclamarea independenței, eveniment care i-a deschis largi perspective de afirmare pe scena dezvoltării de sine stătătoare.

Situat la nord-est de litoralul latino-american, cu o suprafață de 5128 km² și o populație de cîțiva milioane locuitori, Trinidad-Tobago este alcătuit din două insule aparținînd arhipelagului Antilelor Mici. Descoperite în 1498 de Cristofor Columb, aceste insule au devenit „posesiuni ale coroanei spaniole” pînă în secolul al XVIII-lea, cînd au trecut sub suzeranitatea Marii Britanii. În 1962 au devenit stat independent. După proclamarea independenței, s-au egalizat o serie de probleme socio-economice de natură să asigure eliminarea subdezvoltării moștenite de la îndelungata dominație străină. Măști străine, în acest cadru se înscriu apărările primelor unități industriale naționale, trecerea la valorificarea potențialului ofertei de sol și subsolului celor două insule. Succesele dobîndite au creat condiții

favorabile pentru conectarea statului Trinidad-Tobago la circulația relațiilor de colaborare, bazate pe principiile deplinului egalității în drepturi, stimei și respectului reciproc. Extinderea pe mai departe a legăturilor dintre cele două țări corespunde, neîndoielnic, intereselor ambelor popoare, cauzi generale a păcii, colaborării și înțelegerii în lume.

La comanda beneficiarilor

O pondere valorică deosebită au și produsele din carburi metalice sintetizate realizate de muncitorii și specialiștii acestei întreprinderi. Dintre acestea, un loc aparte îl ocupă plăcuțele pentru sculele așchietoare, care se realizează în program foarte larg de tipodimensiuni. De asemenea, o grupă de produse recent asimilate aici sînt cele destinate industriei miniere, precum și matricele și filierele cu micul din carburi. Important este faptul că întreprinderea asigură, în prezent, întregul necesar de matrice și filiere pentru economia națională. Mai mult, întreprinderea are rezervată o gamă de capacități utilizată de mașinile de construcții de mașini.

Un detaliu semnificativ: o bună parte din producția de manometre a întreprinderii este solicitată în R.F.G., Franța, Iran.

Un alt treilea nostru grup de produse sînt realizate în secția de mecanică industrială și ceașuri de mină. Și ca o noutate de ultimă oră: muncitorii, specialiștii acestei secții lucrează de zor la ceașurile analogice cu cuarț, al căror modul este mecano-electronic. În curînd, în magazinele comerțului de stat se vor putea procura ceașurile mecanice de damă și bărbătești.

Scule diamantate

Iată acum o altă mare familie de produse fabricate aici: scule diamantate. O diversitate de astfel de tipuri — discuri diamantate cu liant

rezinoiz și metallic, tije diamantate, filiere diamantate, discuri diamantate pentru prelucrarea materialelor de construcții, scule de găurit, carotaj pentru acceși material — al căror unic producător din țară este întreprinderea bucureșteană de mecanică fină. Demn de subliniat e faptul că un produs deosebit pentru construcția materialelor de construcții este lanțul diamantat, precum și diferite scule speciale ca: molete, pietre profilate etc. În cadrul aceluiași secții se produc și nășele diamantate, care acoperă întreaga gamă de granulație și utilizată de mașinile de construcții de mașini.

La comanda beneficiarilor

O pondere valorică deosebită au și produsele din carburi metalice sintetizate realizate de muncitorii și specialiștii acestei întreprinderi. Dintre acestea, un loc aparte îl ocupă plăcuțele pentru sculele așchietoare, care se realizează în program foarte larg de tipodimensiuni. De asemenea, o grupă de produse recent asimilate aici sînt cele destinate industriei miniere, precum și matricele și filierele cu micul din carburi. Important este faptul că întreprinderea asigură, în prezent, întregul necesar de matrice și filiere pentru economia națională. Mai mult, întreprinderea are rezervată o gamă de capacități utilizată de mașinile de construcții de mașini.

Marta CUIBUS

MĂSURI DE LARG INTERES CIVIC

„Este firesc să ne aducem contribuția la înflorirea orașului nostru”

Am studiat cu multă atenție proiectul Legii privind autoconducerea, autogestirea economică-financiară și autofinanțarea unităților administrative-teritoriale și îmi manifest adevărată dăruire față de prevederile lui. Acestea aduc și-au exprimat-o și tovarășii mei de muncă de la cooperativa meserieșilor „Progresul” și conțetății din circumscripția electorală orașenească nr. 14 unde sînt deputat, cu prilejul dezbaterilor organizate în aceste zile.

Circumscripția numărul 14 cuprinde vechiul centru civic al orașului și numără peste 3000 de rîmniceni — oameni harnici, buni gospodari care, în ultimele două decenii, au contribuit cu toate forțele la renașterea Rîmnicului Sărat. Realizările și perspectivele orașului nostru — care pînă acum 30 de ani făcea parte din categoria țărilor „unde nu se împlinise nimic” — sînt urmasa firească a aplicării politicii științifice a partidului și statului nostru de amplasare echilibrată, rațională a forțelor de producție în teritorii și de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor țării. Și, în acest sens, dezvoltarea vechii noastre așezări, dezvoltarea documentată în anul 1439, este edificatoare.

În Rîmnicul Sărat s-au produs nu simple transformări, progrese sau creșteri, ci pur și simplu explozii, mutații spectaculoase. Beneficiind an de an de importante fonduri de investiții, noi, cei pînă acum 3000 de rîmniceni, ne-am mîntit zestrea industrială și edilitar-gospodărească. Acum ne mîndrim cu o platformă industrială modernă, a cărei piatră de temelie a fost pusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu — cîtorul României socialiste, cu prilejul vizitei de lucru din anul 1967, vizită înscrisă cu litere de aur în istoria devenirii noastre. Produsele industriei rîmnice sînt cunoscute acum în peste 20 de țări ale lumii; chiar cooperativă noastră, „Progresul”, a devenit o firmă apreciată peste hotare pen-

tru calitatea și frumusețea produselor pe care le realizăm. Odată cu dezvoltarea industrială a început și cea urbanistică. Practic, ne-am reconstruit orașul. De la 40 de apartamente în 1969 am ajuns acum la peste 7000 de apartamente în care s-au mutat peste 10.000 de oameni. În acest cîmp al fost date în folosință un nou și modern spital cu 430 de paturi, cuplat cu policlinică, și numeroase spații comerciale, însumînd peste 10.000 metri pătrați.

Fiecare din cei peste 35.000 de rîmniceni este conștient de faptul că renașterea orașului nostru a înscris mari eforturi materiale din partea statului. Numai în ultimii 10 ani ne-au fost alocate fonduri de investiții în valoare de peste 3 miliarde de lei. Fiind beneficiarii acestor împliniri, la care bunul nostru poezic nu îndrăzneau să viseze, este firesc — așa cum se prevede și în proiectul de lege — să ne sporim contribuția în muncă și în bani pentru continua înflorire a Rîmnicului Sărat, pentru ridicarea permanentă a nivelului nostru de civilizație.

Avem, evident, experiență în acest sens, fiindcă — de la clevi la pensionari — am fost și sîntem prezenți zi de zi pe șantierele construcțiilor de locuințe, la lucrările de canalizare și modernizare a străzilor, la cele de termoficare, de aducțiune a apei și de regularizare a riului Rîmnicul Sărat. La clubul muncitoresc din circumscripția noastră am realizat prin contribuția în muncă și în bani a cetățenilor o platformă cu scenă pentru organizarea manifestărilor culturale-artistice. În aer liber. De asemenea, se află în curs de finalizare acțiunea de dotare cu conținere a ansamblurilor de locuințe, pentru colectarea materialelor refozabile, în acest sens orașul nostru avînd o bună experiență. O precupere de ultimă oră este și aceea privind modernizarea grădinii cinematografului „Progresul”. Avem convingerea că, pînă în primăvara

„Vom valorifica mai intens sursele energetice oferite de apele rezepe de munte”

Conclucînd strîns cu cetățenii, stimulînd valorificînd pe scară largă propunerile și inițiative valoroase ale acestora, consiliul popular a obținut pînă acum rezultate bune și foarte bune în dezvoltarea și gospodărirea comunei noastre. Sînt realizări de larg interes obștești, cu care ne mîndrim cu toții și la care temelie se află contribuția în bani și muncă a tuturor celor peste 1800 de locuitori ai Vîrșagului. Bîrnăoară, numai în acest an am dat în folosință o nouă școală generală cu 14 săli de clasă și cu dotări conforme cerințelor actuale ale bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ. Consiliul popular s-a mutat într-un sediu nou, am amenajat în centrul de comună un parc de toată frumusețea, am construit poduri și podete, am efectuat lucrări de construcții și de întreținere a drumurilor publice, străzilor și trotuarelor.

Inițiativa unor cetățeni a mers pînă acolo încît unii, precum Bodo Dăneș și cu mine, am construit, cu forțe proprii, microhidrocentrale. Ele sînt simple, dar de mare trebuință, rîmă ale în gospodăriile izolate, cum sînt și cele ale noastre. Fără îndoială și alți cetățeni ar fi dorit să realizeze asemenea instalații care să pună în valoare bogatele surse energetice oferite cu dăruire de apele rezepe de munte. Instalații similare, dar cu o capacitate mai mare, la fel de utile ar fi și în furnizarea energiei electrice necesare pentru unele unități economice sau prestări de servicii. Cîtuțelule sînt însă mari, depășesc posibilitățile individuale ale unor cetățeni și chiar și ale unor unități. Proiectul de lege apărut de curînd oferă însă posibilitatea finanțării unor asemenea instalații prin contribuția generală a cetățenilor, așa încît pe viitor sînt sigur că numărul acestora va spori considerabil în comună.

De altfel, din cîte cunosc, consiliul popular a și prevăzut să realizeze două noi proiecte hidrocentrale. În măsura să asigure nu numai iluminatul clădirilor publice, ci și o mai bună activitate productivă în unitățile de prestări servicii. Este o inițiativă bună, facilitată de prevederile proiectului noi legi — proiect la care și noi, cetățenii din Vîrșag, subscriem din toată inima, cu convingerea că tot ce se prevede acolo, limpede și concret, are în vedere interesul obștei, al fiecărei cetățeni.

PĂL Vilmos

țăr cu gospodărie individuală din comuna Vîrșag, județul Harghita

unică. Al fost tare, fi-al învins clipa de slăbiciune. Iar premiul moral e urias. Au fost și momente cînd în mintea mea sînt donăți la nivelul tehnic al lucrărilor de aici: gisarea, betonul precomprimat, cupole.

„Am simțit că ei pe marile șantieri și în marile uzine” societatea noastră le oferă cadoul — să-i spunem posibilitatea imediată de a se afla în primul proiect și al pașiiilor lor, în plinul realizării visului lor de a se împlini, de a se afirma ca personalități puternice ale muncii și creației. „Eu știu că pot zbura. Și am reușit!” Iată, confruntăm. Spusă direct, frumos și simplu, de unul dintre ei.

(Urmare din pag. 1)

Înainte mea, mai mulți. Mai rîmăne și pentru mine? Da, i-am prins! Asta e! Sînt un om făcut, lucrez la o centrală atomică! După care un sir de surprize plăcute: se găsește aici mulți tineri care, să mi se arate de aici început o mare încredere, să constat că, în practică, mă descurc mai bine decît îmi închipuam. N-am fost șef de promoție, dar aici pe șantier contează mai mult să-ți placă, intră-devăz, meseria și să ai sentimentul răspunderii. Altfel nu mai cîtești, iar asta înseamnă oprită la ea specialist. Și să fii îndrăgnet!

— Îndrăgnet? — Da, adică să-ți iei taurul de coarne. A doua sau a treia zi după ce am venit aici aveam de transportat un rezervor mare. Și n-aveam cu ce. Mă învîr, mă succese, nimic. Vad că ea specialist. Și să fii îndrăgnet!

OMUL la vîrsta zborului înalt, cutezător

e! Aici trebuie să pui mîna, să bați și cule dacă e nevoie. Un inginer bătrîn îmi spunea: „Măi, să pui mîna, să te zgîrii ca să aibă pe unde să-ți intre meseria în singe!” Am făcut și fac așa cum a zis. Dar lucrul cel mai important este că am găsit aici un mediu moral foarte bun. Toți cu sufletul în cărcat de mîndrie și de răspundere, toți veniți aici ca să ridice meseria de constructor la nivelul cel mai înalt. Aici înveți să

calcaros. Și, pe vremea asta, trebuia să urmăresc tot ce se întîmpla, mai exact tot ce nu trebuia să se întîmple. „Măcarale multe și la niveluri diferite, să nu se încurce între ele, betonul să aibă temperatura curată, curare să nu uite cutare lucru, tot timpul în priză la mîna de volți. Totul nou, tehnologii noi, utilaje de tip nou. Au fost cîde cînd credeam că am să cîdeam. Dar dacă rezist și duci totul la capăt cu bine ai o satisfacție

grînzil înelare — nouăti. Că aici totul este special. Și trebuie să le știți, să le înveți, așa că mîna pe carte, băiete, fă-ți abonament la „Cartea prin poștă”, urmărește reviste de specialitate, tot ce găsești!... Dar ce mare plăcere să-ți trăiești așa! Un stagiar la veniți, la primii lui schimb de producție, a nimerit noaptea, la gisarea peretului perimetral pentru al treilea reactor. Era uluit, dar dimineața mi-a spus: „Am sentimentul

Suficiente date, desigur, pentru a demonstra efectele binefăcătoare ale reducerii cheltuielilor militare, în contrast cu consecințele profund nocive ale escaladelor lor continue.